

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 135-1911)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Forskønnelsesforeningen

Uddrag fra byrådsmødet den 15. juni 1911 - side 10

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 135-1911)

Andragende fra Foreningen for Aarhus og Omegns Forskønnelse om at faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med Planerne for Strandvejens Udvidelse.

Formanden forelagde den af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse fremsendte Indstilling, hvori det foresloges at svare, at man, da Spørgsmaalet om Strandvejens Regulering og Forlængelse foreløbig var stillet i Bero, af den Grund ikke kunde imødekomme Andragendet.

Møller bemærkede, at Sagen var bragt til en foreløbig Afslutning ved Byraadets for et Par Maaneder siden tagne Beslutning om, efter Udvalgets Forslag, ikke foreløbig at gaa i Gang med Arbejdet. Aarsagen til Udvalgets Forslag havde den Gang været, at, da der for Tiden var ikke faa Arbejder i Gang, dels private dels kommunale, man befrygtede ved samtidig at begynde paa Strandvejens Udvidelse at trække en Del fremmede Arbejdere til Byen, som man maaske ikke kunde beskæftige næste Aar, og som saa vilde forøge en mulig Arbejdsløshed. Desuden var det Udvalget magtpaaliggende at spare Beløbet, 30-35000 Kr., saa længe som muligt. Taleren havde i et herværende Dagblads Gaarsnummer set en Artikel om, at Byen skulde have forpligtet sig overfor Værten i Varnapavillonen til at forlænge Strandvejen snarest muligt, eller dog at Værten havde Krav paa denne Forlængelse. Taleren vidste imidlertid ikke noget om, at Byen havde paataget sig denne

Forpligtelse, eller at Værten skulde have dette Krav. Taleren ønskede gerne Vejen anlagt, men Ønskerne faldt ikke altid sammen med det, der var mest tjenligt i Øjeblikket, og man maatte derfor ofte resignere. Det var meget rigtigt, naar Andragerne bemærkede, at der var fremkommet en ny Plan til Strandvejens Forlængelse, men denne havde Udvalget ikke taget Stilling til endnu, løvrigt vilde Udvalget gerne tage alt muligt Hensyn til Forskønnelsesforeningen, hvis denne kunde komme med gode Ideer.

Mikael Johansen skulde gerne indrømme, at Værten i Varnapavillonon intet juridisk Krav havde paa at faa Vejen forlænget, men han vilde dog anse det for heldigst, om denne Forlængelse snarest muligt blev foretaget. En moralsk Pligt dertil havde Byraadet dog, og Forlængelsen vilde vel ogsaa være heldig af Hensyn til Salget af Villagrunde. Var det kun en kortere Tid, Udvalget ønskede at udsætte Sagen, skete der intet ved at lade Forskønnelsesforeningen se paa Planerne. De i Andragendet omtalte Sømærketræer vilde han anse det for en Vandalisme at tage bort.

Møller kunde ikke indrømme, at Kommunen havde hverken juridisk eller moralsk Forpligtelse til at forlænge Strandvejen. Af Hensyn til Salg af Villagrunde var Forlængelsen heller ikke endnu nødvendig, da man havde adskillige Grunde tilbage. Det var ikke de ældre Planer, Foreningen ønskede at se, men den ny, som Udvalget ikke havde taget Stilling til. Efter den vedtagne Plan vilde Sømærketræerne ikke kunne blive staaende uden meget store Omkostninger til Kystsikring.

Mikael Johansen havde den Opfattelse, at Foreningen ønskede at se alle Planerne, og foreslog, at man gav den Lov til det.

Jakob Jensen oplyste, at Udvalget havde til Hensigt at høre Foreningens Mening, naar Sagen blev aktuel, hvad den ikke var paa nærværende Tidspunkt.

Udvalgets Indstilling vedtoges.